

Římanům 8,35

"Kdo nás odloučí od lásky Kristovy? Snad soužení nebo úzkost, pronásledování nebo hlad, bída, nebezpečí nebo meč?"

V průběhu letošního roku se chceme hlouběji zamýšlet nad Božím milosrdenstvím inspirování apoštolským listem papeže Františka *Misericordia et misera*. Tento list vydal papež v roce 2016, den po skončení Roku milosrdenství. V jeho úvodu stojí:

„*Misericordia et misera* - tato dvě slova užívá svatý Augustin, když komentuje setkání Ježíše a cizoložné ženy (srov. Jan 8,1-11). Nemohl najít krásnější a přiléhavější výraz, který by umožnil chápat tajemství Boží lásky, jež vychází hříšníkovi vstříc: „Zůstali pouze ti dva: ubožačka (*misera*) a milosrdenství (*misericordia*)“ (In Joh 33,5). Kolik božské slitovnosti i spravedlnosti obsahuje tento příběh! Z něho plynoucí ponaučení osvěcuje závěr mimořádného Svatého roku milosrdenství a ukazuje cestu, po které jsme povoláni se ubírat v budoucnosti.“

V těchto dnech, kdy slavíme Slavnost všech svatých a Vzpomínku na všechny věrné zemřelé, vám chceme nabídnout další část tohoto Apoštolského listu, ve které papež František vztahuje Boží milosrdenství k tématu odchodu z tohoto světa.

Zvláštní význam má moment smrti. Církev prožívá tento dramatický přechod vždycky ve světle zmrtvýchvstání Ježíše Krista, který otevřel cestu jistotě života budoucího věku.

Musíme čelit zejména soudobé kultuře, která smrt často banalizuje až do té míry, že z ní dělá pouhou fikci anebo ji skrývá. Se smrtí je třeba se vyrovnat a připravovat se na ni jako na bolestný, nevyhnutelný, ale smysluplný přechod, jako na krajní skutek lásky k lidem, kteří nás opouštějí, i k Bohu, jemuž se jde vstříc. Ve všech náboženstvích je moment smrti a stejně tak narození nábožensky doprovázen. My prožíváme zkušenost pohřbu jako modlitbu plnou naděje ve vztahu k duši zesnulého a jako útěchu poskytovanou těm, kdo trpí odloučením od milovaného člověka.

Jsem přesvědčen, že v pastoraci oživované živou vírou potřebujeme dotýkat se rukama toho, že liturgická znamení a naše modlitby jsou vyjádřením Pánova milosrdenství. On sám nabízí slova naděje, protože nic a nikdo nebude moci odloučit od Jeho lásky (srov. Řím 8,35). Účast kněze na tomto momentu je důležitá, protože umožňuje prožít blízkost křesťanské obce ve chvíli slabosti, osamění, nejistoty a zármutku.

Pojďme teď dovolit Božimu milosrdenství dotknout se našich ztrát a odevzdat naše zemřelé i svoje srdce Jeho lásce.

"Odpočinutí věčné dej všem zemřelým, Pane a světlo věčné ať jim svítí, ať odpočívají ve svatém pokoji. Amen."